

2.1

Gitt en én-dimensjonal GaAs-kvantekropp med en
bredde på 21nm. Energien til elektronene i kvantekroppen

$$E_n = \frac{n^2 h^2}{8m^* L^2}$$

der m^* er den effektive massen spesifikk for GaAs;
 $m^* = 0,067 m_e$.

Kommentar: Til en god approksimasjon kan man for krystaller
betrakte elektronene som frie partikler med en
effektiv masse ulik elektronmassen. Forskjellen mellom
en fri partikkel og et elektron bundet i en krystall
er interaksjonen med potensialet fra de andre
atomene og elektronene. Bemerk: må ikke forveksles
med redusert masse.

Ørster å finne energidifferansen mellom $n=2$ og $n=3$ i eV,

$$\Delta E_{3 \rightarrow 2} = E_3 - E_2 = \frac{h^2}{8m^* L^2} (3^2 - 2^2) = \frac{5h^2}{8m^* L^2}$$

Setter inn $h = 6,626 \cdot 10^{-34} \text{ Js}$, $m_e = 9,109 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$ og
 $L = 21 \text{ nm} = 2,1 \cdot 10^{-8} \text{ m}$ får vi energien i J. Konverterer
denne til eV ved relasjonen $J = \frac{\text{eV}}{1,602 \cdot 10^{-19}}$. Dette gir

$\Delta E_{3 \rightarrow 2} = 0,064 \text{ eV}$, som stemmer nokså godt overens med den
eksperimentelle verdi $0,05 \text{ eV}$.

2.2

Betrakter her et N_2 -molekyl i en én-dimensjonal boks med lengde $L = 1\text{ cm} = 1 \cdot 10^{-2}\text{ m}$. Betrakter før enkelhets skyld N_2 -molekylet

Som én partikkel med masse $m = 2 \cdot 14 \cdot m_p = 28 m_p$, der massen til protonet $m_p = 1,674 \cdot 10^{-27}\text{ kg}$. Tilsvarende oppgave

2.1 Finne vi energidifferansen

$$\Delta E_{2 \rightarrow 1} = E_2 - E_1 = \frac{h^2}{8mL^2} (2^2 - 1^2) = \frac{3h^2}{8mL^2}$$

Dette gir ved innsætting $\underline{\Delta E_{2 \rightarrow 1} = 3,5 \cdot 10^{-38}}$ J ($= 2,2 \cdot 10^{-19}\text{ eV}$)

Ønsker så å finne den n som tilsvarer en gjennomsnittlig termisk energi ved $T = 300\text{ K}$

$$E_T = \frac{1}{2} k_B T$$

der Boltzmann's konstant $k_B = 1,381 \cdot 10^{-23}\text{ J/K}$. Krever

$$E_n = \frac{h^2 n^2}{8mL^2} = \frac{1}{2} k_B T$$

og får

$$n = \sqrt{\frac{4mL^2 k_B T}{h^2}} = \frac{2L}{h} \sqrt{\frac{m k_B T}{h}}$$

Dette gir $n = 420 \cdot 10^6$

Kommentar: Den kvantemekaniske "partikkel i boks"-effekten er negleverbar, og man vil uten særlig tap av presisjon kunne betrakte N_2 -molekylet som en klassisk partikkel.

2.3

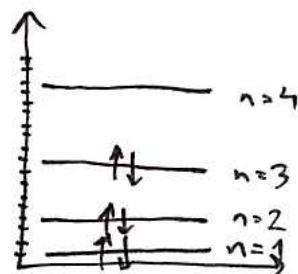
Skal her betrakte π -elektronene til hexa-1,3,5-triene

som partikler i boks med lengde $L = 6 \cdot 144 \text{ pm}$, og beregne bølgelengden til et foton tilsvarende overgangen fra HOMO til LUMO (Highest Occupied og Lowest Unoccupied Molecular Orbital).

Hver av de 6 sp^2 -hybridiserte C-atomene vil bidra med ett π -elektron hver. Totalt har vi 6 π -elektroner som må fykle energinivåene

$$E_n = \frac{\hbar^2 n^2}{8m_e L^2}$$

I henhold til "Hunds regel" fyldes orbitalene med lavest energi først, men vil de tre laveste energinivåene, $n=1, 2, 3$ være fyldt (se figur) med to elektroner hver (en med spin opp og en med spin ned). HOMO vil da tilsvare energinivå $n=3$ og LUMO $n=4$, dette gir energidifferansen

$$\Delta E_{4 \rightarrow 3} = \frac{\hbar^2}{8m_e L^2} (4^2 - 3^2) = \frac{7\hbar^2}{8m_e L^2}$$

Finner bølgelengden ved å sette

$$\frac{hc}{\lambda} = \Delta E_{4 \rightarrow 3} = \frac{7\hbar^2}{8m_e L^2} \Leftrightarrow \lambda = \frac{8m_e c L^2}{7\hbar}$$

som gir ($\text{pm} = 10^{-12} \text{ m}$)

$$\underline{\underline{\lambda = 352 \text{ nm}}}$$

Mao. ikke en fantastisk overensstemmelse med den eksperimentelle verdi på 258 nm

2.4

Skal her betrakte π -elektronene til β -Carotene som partikler i en én-dimensjonal boks med lengde $L = 3,17\text{ nm}$ ($= 22 \cdot 144\text{ pm}$). Det er totalt 22 π -elektroner, mao. må de 11 laveste energinivåene være fyldt iht. Hunds regel (se oppgave 2.3). HOMO tilsvarer mao. $n=11$ og LUMO $n=12$, dette gir

a)
$$\Delta E_{\text{LUMO} \rightarrow \text{HOMO}} = \frac{\hbar^2}{8m_e L^2} (12^2 - 11^2) = \frac{23\hbar^2}{8m_e L^2} = 1,38 \cdot 10^{-19}\text{ J}$$

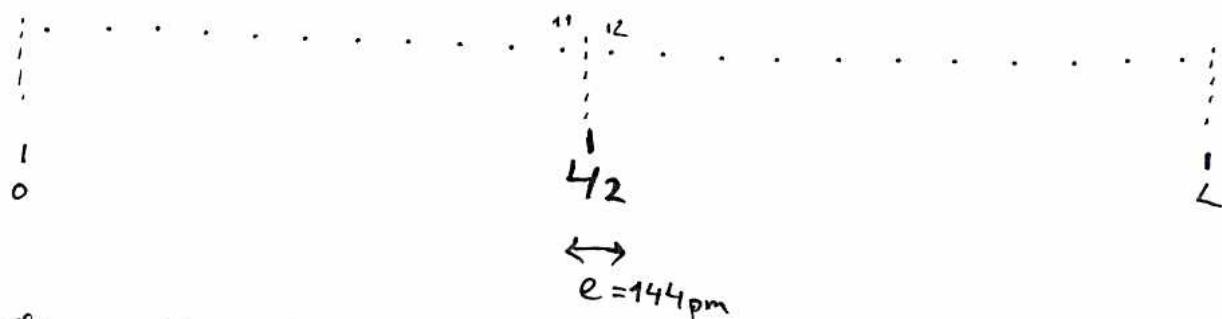
b) Finner bølgelengden λ ved $\frac{hc}{\lambda} = \Delta E_{\text{LUMO} \rightarrow \text{HOMO}}$:

$$\lambda = \frac{hc}{\Delta E_{\text{LUMO} \rightarrow \text{HOMO}}} = \underline{\underline{1,44\text{ }\mu\text{m}}}$$

c) Bølgefunktjonene til de ulike orbitalene er gitt som (se (2.11)bok)

$$\psi_n = \sqrt{\frac{2}{L}} \sin\left(\frac{n\pi x}{L}\right), \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

Midtpunktet mellom C-atom nummer 11 og 12 er $L/2$, og kaller

avstanden mellom atomene l ; $l = 144\text{ pm}$. Dersom vi antar at ψ_n varierer lite i området mellom C-atomene 11 og 12 vil

$$\int_{C_{11}}^{C_{12}} \psi_n^* \psi_n dx \approx l \cdot (\psi_n(x=L/2))^2$$

Fordi det er to elektroner i hver orbital ψ_n vil

$$2 \sum_{n=1}^{11} \int_{C_{11}}^{C_{12}} \psi_n^* \psi_n dx \approx 2 \cdot 2 \sum_{n=1}^{11} e \Gamma_{\psi_n}, \quad \Gamma_{\psi_n} \propto l^2$$

2.4 forts

beskrive sannsynligheten for å finne et elektron mellom C11 og C12,

$$2 \sum_{k=1}^{11} e \left[\sqrt{\frac{2}{L}} \sin\left(\frac{k\pi}{2}\right) \right]^2$$

$$= \frac{4e}{L} \sum_{k=1}^{11} \sin^2\left(\frac{k\pi}{2}\right)$$

$$\boxed{L = 22 \cdot e, \sin^2\left(\frac{k\pi}{2}\right) = \begin{cases} 1 & k \text{ odd} \quad \text{bindende} \\ 0 & k \text{ even} \quad \text{anti-bindende} \end{cases} \begin{array}{l} (1, 3, 5, 7, 9, 11) \\ (2, 4, 6, 8, 10) \end{array}}$$

$$= \frac{4e}{22e} \cdot 6 = \frac{24}{22} = 1,09$$

Maor vil sannsynligheten for å finne et elektron mellom C11 og C12 være 1,09

d) Skal her avgjøre bindingsordenen til bindingen mellom C11 og C12

I henhold til argumentasjonen over vil ikke-bindende elektroner ha null sannsynlighet for å befinner seg mellom C11 og C12, maor må de 1,09 elektronene mellom C11 og C12 være bindende; dette gir bidraget fra π -elektronene:

$$\text{Bindingsorden} = \frac{\text{antall bindende elektroner}}{2} = 0,545$$

I tillegg vil σ -elektronene danne enkeltbindinger mellom samtlige C-atomer, altså utgjør σ -elektronene en bindingsorden på 1.

Total bindingsorden mellom C11 og C12 blir da 1,545

2.5 En partikkel befinner seg i en én-dimensjonal boks med lengde L . Vi skal her beregne sannsynligheten, P_n , for at partikken befinner seg mellom $x=0$ og $x=L/4$, som funksjon av kvantetallet n . I hht. likning (2.11) i boka er

$$\psi_n(x) = \sqrt{\frac{2}{L}} \sin\left(\frac{n\pi x}{L}\right), \quad n=1, 2, 3, \dots$$

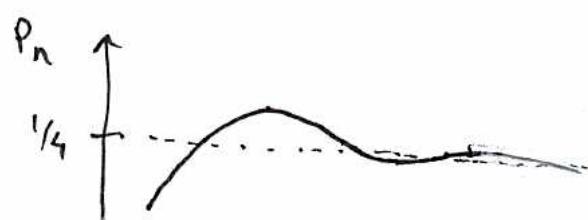
Dette gir

$$\begin{aligned} P_n &= \int_0^{L/4} \psi_n^*(x) \psi_n(x) dx = \frac{2}{L} \int_0^{L/4} \sin^2\left(\frac{n\pi x}{L}\right) dx \\ &= \frac{1}{L} \int_0^{L/4} \left(1 - \cos\left(\frac{2n\pi x}{L}\right)\right) dx \\ &= \frac{1}{L} \left[x - \frac{L}{2n\pi} \sin\left(\frac{2n\pi x}{L}\right) \right]_0^{L/4} \\ &= \frac{1}{L} \left[\frac{L}{4} - \frac{L}{2n\pi} \sin\left(\frac{n\pi}{2}\right) \right] \\ &= \frac{1}{4} - \frac{1}{2n\pi} \sin\left(\frac{n\pi}{2}\right) \end{aligned}$$

Mao er sannsynligheten for å finne partikken mellom $x=0$ og $x=L/4$

$$P_n = \frac{1}{4} - \frac{1}{2n\pi} \sin\left(\frac{n\pi}{2}\right). \quad \text{Dette gir } P_1 = 0,091, \quad P_2 = 0,25, \quad P_3 = 0,303$$

$P_4 = 0,25$ osv. Når n blir stor vil $\sin\left(\frac{n\pi}{2}\right)$ kun skitte mellom $+1, 0$ og -1 mens $\frac{1}{2n\pi}$ blir mindre og mindre. P_n vil mao. oscillere om $\frac{1}{4}$ med stadig minkende oscillasjoner

3.1

Ved refleksjon av et foton er posisjonen til et elektron bestemt med en nøyaktighet $\Delta x = 0,01\text{nm} = 10^{-11}\text{m}$.

Den simultane usikkerheten i energibesnringen er gitt ved Heisenbergs usikkerhetsrelasjon

$$\Delta x \cdot \Delta p \geq \frac{\hbar}{2} \Leftrightarrow m_e \Delta x \Delta v \geq \frac{\hbar}{2} \Leftrightarrow \Delta v \geq \frac{\hbar}{2m_e \Delta x}$$

Setter vi inn $\hbar = h/2\pi = 6,626 \cdot 10^{-34}\text{J}\cdot\text{s}/2\pi$, $m_e = 9,109 \cdot 10^{-31}\text{kg}$
og $\Delta x = 10^{-11}\text{m}$ får vi

$$\underline{\Delta v = 5,8 \cdot 10^6 \text{ m/s}}$$

3.2

Ved bestemmelse av en partikkels posisjon antar vi at usikkerheten $\Delta x = \lambda$, der λ er De Broglie bølgelengden.

Dette gir
$$p = \frac{h}{\lambda}$$

$$\Delta x = \lambda = \frac{h}{p}$$

eller

Heisenbergs
usikkerhets-
relasjon

$$\Delta x \cdot \Delta p = \frac{h}{p} \Delta p \geq \frac{\hbar}{2} = \frac{h}{4\pi}$$

dette gir

$$\underline{\frac{\Delta v}{v} \geq \frac{1}{4\pi}}$$

3.3

Betrakter elektronet i H-atomet som en partikkell i en én-dimensjonal boks med lengde $L = 2a_0$. Gjennomsnittlig kinetisk energi, E_k , oppgitt til å være $\frac{\hbar^2}{2mea_0^2}$

$$E_k = \frac{p^2}{2me} = \frac{\hbar^2}{2mea_0^2} \Leftrightarrow p^2 = \frac{\hbar^2}{a_0^2} \Leftrightarrow p = \pm \frac{\hbar}{a_0}$$

Da elektronet kan bevege seg i begge retninger er begge verdier mulige løsninger, og det er naturlig å sette $\Delta p = \hbar/a_0$.

3.3 fortz.

Vidne vil det være naturlig å sette usikkerheten i posisjon som halve bokser lengde, nbo. $\Delta x = a_0$.

Dette gir

$$\Delta x \cdot \Delta p = \hbar$$

Bemerk: Dette er kun en tilnærming av usikkerhetene Δx og Δp .

3.4

Heisenbergs usikkerhetsrelasjon kan (for bølger) skrives på formen

$$\Delta \lambda \Delta x \geq \frac{\lambda^2}{4\pi}$$

i følge worked problem 3.1. Vidne er det oppgitt at bølgelengden λ kan bestemmes med en relativ nøyaktighet

$$\frac{\Delta \lambda}{\lambda} = 10^{-7}$$

Dette gir

$$\Delta x \geq \frac{\lambda^2}{4\pi \Delta \lambda} = \frac{\lambda}{4\pi} \cdot \frac{\lambda}{\Delta \lambda} = \frac{\lambda}{4\pi} \cdot 10^7$$

a) Røntgen stråling med $\lambda = 0,5 \text{ nm} = 5 \cdot 10^{-10} \text{ m}$ gir en usikkerhet i posisjonen

$$\underline{\underline{\Delta x \geq 0,4 \text{ mm}}}$$

b) Synlig lys med bølgelengde $\lambda = 500 \text{ nm}$ gir en usikkerhet i posisjonen

$$\underline{\underline{\Delta x \geq 0,4 \text{ m}}}$$